

komme til Udtryk i Dollarkursens Højde paa det frie Marked i Paris sammenlignet med den officielle Kurs paa det engelske Pund. Ydermere nærer man fra engelsk Side Ængstelse for, at der i Paris skal opstaa et sort Marked, hvor f. Eks. amerikanske Firmaer ved Omgaaelse af Valutarestriktionerne vil kunne opkøbe billige £ og anvende disse til Køb af britiske Varer. Fra engelsk Side vil man derfor kunne vente øgede Kontrolforanstaltninger med Hensyn til Brugen af Sterling, og det kan her nævnes, at der mellem den franske og engelske Regering er indgaaet en Overenskomst gaaende ud paa en Kontrol med Dispositioner over franske Sterlingtilgodehavender. Fra engelsk Side har man samtidig peget paa det for England uheldige Forhold, at franske Eksportører vil kunne være interesserede i at opkøbe Varer i England med Henblik paa Salg af disse Varer i Dollars, saaledes at der paa denne Maade kan finde en Formindskelse af engelske Dollarindtægter Sted. Det engelske Modtræk heroverfor maa være en Skærpelse af Eksportkontrollen til Frankrig.

Som allerede nævnt, vil Virkningerne af den franske Devaluering afhænge af den økonomiske Politik, der fremover vil blive ført i Frankrig.

I den første Tid efter Devalueringen maa den franske Eksport antages at blive mere konkurrencedygtig paa udenlandske Markeder, og hertil kommer, at den samtidige Indførelse af det frie Valutamarked maa antages særligt at virke som et Incitament til at søge Eksporten afsat mod Betaling i Dollars. Om denne Fordel kan fastholdes i en længere Periode, afhænger af Pris- og Omkostningsudviklingen i Frankrig. Der skal her peges paa, at Devalueringen ogsaa betyder en Fordyrelse regnet i indenlandsk Mønt af Importen og dermed af franske Varer, hvori Importvarer indgaar. — Det skal tilføjes, at Pris- og Lønniveauet under den herskende Tilstand med fuld Beskæftigelse maa antages at være særlig let bevægeligt. Paa den anden Side er det næppe tænkeligt, at Importen under den raadende Vareknaphed i Frankrig vil synke som Følge af Devalueringen.

Ved Indførelse af det frie Valutamarked samt et frit Guldmarked i Frankrig i Forbindelse med den refererede Lovgivning om Ændring af de hidtidige Afleveringsbestemmelser har man næret Forventning om at fremlokke hidtil skjulte Valutaaktiver, saaledes Tilgodehavender i Udlandet samt saadanne Beløb i Dollars eller Guld, der hidtil af spekulative Grunde eller af Frygt for Skattevæsenet har været bortgemt i Indlandet.

De højere Kurser paa Dollars paa det frie Valutamarked berettiger Forventninger om en Genoplevelse af Turisttrafikken.

I hvilket Omfang disse Forventninger vil gaa i Opfyldelse, vil afhænge af den Tillid, der maatte blive skabt til Francens fremtidige Værdistabilitet, hvilket igen vil afhænge af Effektiviteten af de under Nyordningen gennemførte penge- og finanspolitiske Foranstaltninger. Kan der skabes Forventning om faldende Valutakurser paa det frie Valutamarked, kan det saaledes tænkes, at der vil kunne opnaas en Tilstrømning af kortfristet internationalt Spekulationskapital, der vil kunne lette Presset paa Betalingsbalancen. Det kan nævnes, at en kontraktiv Penge- og Finanspolitik i sig selv vil bidrage til en Hjemførsel af udenlandske Tilgodehavender.

I øvrigt maa erindres, at de franske Valutamyndigheder ogsaa paa mere direkte Vis vil have Indflydelse paa Udviklingen paa det frie Valutamarked. Saaledes bringer Kravet om, at Købere paa det frie Valutamarked skal være i Besiddelse af Betalingsstilladelse, Efterspørgselen under Valutamyndighedernes Kontrol. Den Mulighed vil maaske ogsaa kunne tænkes, at Valutamyndighederne ved Udbud af fri Valuta kan paavirke Kursdannelsen.

Det skal sluttelig anføres, at Noteringen for Dollars den 9. Marts d. A. var 305, medens den officielle Kurs som nævnt er 214.

Særligt for Gulddollars var Kursen ligeledes den 9. d. M. 1090. Kursen paa Guld og fremmed Valuta maa i øvrigt antages at være faldende i Forhold til de tidligere Kurser paa den sorte Børs, idet disse sidste maa antages at have indeholdt en Risikopræmie.